

fælde dog i alt Fald vil have en Overrettsdom for sig — saa vil Sagen ganske naturlig være den, at denne Doms Gyldighed bringes til at ophøre derved, at man faar den høiere Rets Domstjendelse for, at den tidligere Dom var urigtig, altsaa faar en Overrettsdom ligeoverfor en Underrettsdom, en Høiesteretsdom lige overfor en Overrettsdom. Jeg har selvfølgelig ikke Noget herimod, det er tværtimod min Mening, at i saa Tilfælde bør den Paagjældende under denne Appellsag kunne faae sit Krav paa Erstatning paakjendt, lige saa vel som jeg har været med til at foreslaa det. Na, jeg tror ikke at erindre feil, naar jeg siger, at det netop er mig selv, der oprindeligt har foreslaaet, at den Paagjældende skulde kunne faae Erstatning for uskyldt Varetægt under Appellen af den kriminelle Sag, under hvilken han er blevet fængslet, saa at det ikke er nødvendigt at anlægge en særlig ny Sag i den Anledning. Foraa-vidt den Paagjældende ikke benytter sig af denne Vej til altsaa for Overretten eller Høiesteret, naar Sagen bringes frem der, at faae sit Erstatningskrav paakjendt, maa han selvfølgelig være berettiget til at søge sin Erstatning ved Søgemaal i første Instants. Men det er, naar dette Tilfælde indtræder, at de Regler, der gives i § 3, første Stykke, hvortil man henviser, slet ikke passer, lige saa vel som andet Stykke ikke passer, forsaavidt der er Tale om særskilt Appel af Fængselskjendelsen, hvorom der i disse Sager ikke bliver Tale. Jeg har selvfølgelig ikke Noget imod og vil gjerne være med til at affatte Regler om den procesuelle Følgning af disse Sager, saaledes at man kan faae en tilfredsstillende Regel, men det, som der her foreligger, vil jeg ikke være med til at sætte mit Navn under.

Formanden (Høgsbro): Underendringsforslag under Nr. 7 b er taget tilbage. Maa jeg spørge, om Noget optager det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det saaledes bortfaldet.

Justitsministeren (Nelleman): Jeg ønsker blot at udtale et Par Ting og da først dette — det er foranlediget ved en Ytring af den ærede Ordfører — at jeg er af den Mening, at der ved Lov bør staffles Afgang for den uskyldig Dømte til at faae sin Erstatning ved Domstolene, og at Loven ikke bør henvise ham til at faae saadan gennem Lovgivningsmagten. At han kan faae den gennem Lovgivningsmagten uden at gaa til Domstolene, er en Ting, der følger af sig selv, og som Følge deraf behøver der ikke at siges Noget omhøist derom

i Lovforslaget. — Det andet Punkt, jeg vil fremhæve, er kun dette, at jeg ikke tvivler paa, at det ærede Medlem fra Viborg (Klein) gjerne vil staffe den uskyldig Dømsfælte den samme lette Afgang til ved Appel at faae sin Erstatning, men jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at hvis disse Endringsforslag bleve vedtagne, saaledes som han ønsker navnlig ved Udsettelse af andet Stykke i § 5, saa vil han ikke naae det Maal; thi saa vilde der kun være slaet det fast, at man altid skulde gaa frem ved Søgemaal i første Instants for at faae den Erstatning.

Klein: Det vilde være rigtigt, dersom dette var Sagens sidste Behandling. Der maa hellere ved Sagens 3die Behandling tilveiebringes tydeligere og bedre Regler, end ved 2den Behandling sættes Noget ind, der er galt.

Justitsministeren (Nelleman): Jeg skal dertil kun bemærke, at mine Bemærkninger naturligvis refererede sig til de Forslag, der ere under Forhandling, og ikke til de Forslag, der muligvis kunne komme i Fremtiden.

Da Ingen yderligere ønskede at ytre sig var Forhandlingen sluttet.

Endringsforslag af Udvalget under Nr. 1 til § 1:

§ 2den Linie udgaa Ordene „af Statskassen“ vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag under Nr. 2 af Samme til samme Paragraf:

Efter Ordet „Videlse“ i 3die Linie tilføies: „den Tort“ vedtoges uden Afstemning.

Rettelse.

Sp. 4317, Lin. 25 og 24 f. n. „Som Følge af denne Afstemning bortfaldt Endringsforslag Nr. 2.“

Læs:

„Endringsforslag Nr. 2 af Udvalget til § 2: Af §§ 2 og 3 udelades de sidste Punktummer. ansaas vedtaget som Følge af tidligere Afstemning.“